

етажерка, гдето бяха наредени предимно български автори, бяха попадали книги, и върху тях биволът беше изразил своето мнение по особен начин и твърде обективно.

Събра се цялото село. Никой агитатор до сега не е имал в Разпнипоп такова многолюдно събрание.

Как да се изкара животното от там? Вратата бе залостена от масата, която, обърната нагоре с краката, с другия си край опираше в срещната стена. Биволът, заел цялото помещение, не можеше да се обърне. Желязните пръчки на прозореца бяха толкова гъсто, че даже и едно макко дете не би могло да влезе.

Застанаха пред светлата фирма на читалището: попът, кметът, учителството, старо и младо, чудят се и се маят.

Дойде пъдарят. Той също беше член на читалището, но скоро не беше чел никаква книжка. Културните чувства, развити в него, бяха позаглъхнали и вследствие на това той беше се хубаво напил.

— Какво гледате, бе? — развика се той. Дайте едно дърво. Както е влял, така ще и да излезе.

И пияният пъдар, който здраво държеше някакъв остен в ръцете си, бръкна през прозореца и почна жестоко да муши невинното животно. Биволът, който до това време чакаше с равнодушие решението на съселяните, се раз-